

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 110.591 van 24 september 2002
in de zaak A. 110.606/XIV-6663.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat M. DE CLIPPELE,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Coupure 383

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Angolese nationaliteit, op 21 september 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 september 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 3 juli 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 29 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 september 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. NYS, die loco advocaat M. DE CLIPPELE, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 26 juni 2001 en zich vluchteling verklaart op 27 juni 2001; dat op 3 juli 2001 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 14 september 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat luidt als volgt:

“(…)

Schending van het artikel 1, A (2) en het artikel 33 (non-refoulementbeginsel) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951: van de artikelen 52, §1, 7/ en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting en het rechtszekerheidsbeginsel

Dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de bestreden beslissing, de artikelen I, A (2) en artikel 33 (non-refoulementbeginsel) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 ; de artikelen 52, § 1, 70 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de zorgvuldigheidsverplichting en het rechtszekerheidsbeginsel schendt, wanneer deze (in de bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoeker) enerzijds besluit, zonder enig grondig onderzoek, dat in geval van verwijdering van verzoeker er geen risico voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, is waar te nemen en anderzijds van mening is dat verzoeker, gezien de situatie in verzoekers land van oorsprong, niet naar Angola kan teruggestuurd worden.

Dat verzoeker vaststelt dat het besluit van de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, in tegenstrijd is met de aanbeveling welke dezelfde partij de in de bestreden beslissing in fine formuleert

Dat enerzijds de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de bestreden beslissing, welke aan verzoeker werd betekend, stelt dat in geval van

verwijdering van verzoeker er geen risico voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, bestaat.

Dat hieronder dient begrepen te worden dat verzoeker volgens verweerder -de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient immers de vrees voor vervolging in het land van herkomst van de kandidaatvluchteling te onderzoeken- geen gegronde vrees voor vervolging koestert bij een terugkeer naar Angola.

Dat zelfs door verweerder in de bestreden beslissing geen grondig onderzoek werd ingesteld naar verzoekers vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, bij een terugkeer naar Angola, zijn land van herkomst.

Dat verweerder heeft nagelaten verzoekers vrees voor vervolging, wegens zijn origine, zijn jeugdige leeftijd, zijn geloof, zijn politieke opvattingen, ... bij een terugkeer naar Angola te toetsen aan de Vluchtelingenconventie.

Dat anderzijds de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in dezelfde bestreden beslissing, welke aan verzoeker werd betekend, aanbeveelt verzoeker, gezien de situatie in verzoekers land van oorsprong, niet naar Angola terug te sturen.

Dat evenwel uit deze aanbeveling afgeleid dient te worden dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land wel, in zijn hoofde, een vervolging riskeert in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Dat derhalve voormelde aanbeveling van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen haaks staat op en in tegenstrijd is met het door hem eerder genomen besluit in de bestreden beslissing.

Dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de bestreden beslissing, de artikelen I, A (2) en artikel 33 (non-refoulementbeginsel) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951; de artikelen 52, § 1, 7/ en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de zorgvuldigheidsverplichting en het rechtszekerheidsbeginsel schendt, wanneer deze (in de bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoeker) enerzijds besluit, zonder enig grondig onderzoek, dat in geval van verwijdering van verzoeker er geen risico voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, is waar te nemen en anderzijds van mening is dat verzoeker, gezien de situatie in verzoekers land van oorsprong, niet naar Angola kan teruggestuurd worden.

(...).”;

2.2. Overwegende dat de Commissaris-generaal tot de conclusie komt dat verzoekers asielaanvraag kennelijk ongegrond is, doordat de geloofwaardigheid van zijn “relaas (...) immers ondermijnd (wordt) door een aantal tegenstrijdige, vage en onwaarschijnlijke verklaringen”; dat de verzoekende partij dit motief niet betwist;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij betoogt dat de bestreden beslissing de door haar ingeroepen verdrags- en wetsbepalingen en beginselen schendt doordat de Commissaris-generaal “(...) enerzijds besluit, zonder enig grondig onderzoek, dat in geval van verwijdering van verzoeker er geen risico voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, is waar te nemen en anderzijds van mening is dat verzoeker, gezien de situatie in verzoekers land van oorsprong, niet naar Angola kan “teruggeleid worden” en “Dat derhalve voormelde aanbeveling van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen haaks staat op en in tegenstrijd is met het door hem eerder genomen besluit in de bestreden beslissing”;

2.4. Overwegende dat de verzoekende partij uit het oog verliest dat de commissaris-generaal wanneer hij in dringend beroep uitspraak doet over een asielaanvraag, overeenkomstig artikel 63/5 van de vreemdelingenwet in geval van bevestiging van de aangevochten beslissing, tevens uitdrukkelijk advies dient te geven over de eventuele terugleiding van diegene die dringend beroep aantekent naar de grens van het land dat hij is ontvlucht en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren; dat beide bevoegdheden - enerzijds het beoordelen van het dringend beroep en anderzijds het adviseren over de terugleiding- van elkaar te onderscheiden zijn; dat de uitoefening van beide onderscheiden bevoegdheden op zich niet maken dat de commissaris-generaal tegenstrijdig is in zijn besluit; dat verzoekende partij die tegenstrijdheid ook niet aantoont; dat het middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vierentwintig september tweeduizend en twee, door :

de HH. C. ADAMS,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

M. MILOJKOWIC,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.